

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 73/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., bytom Ž., toho času v Ústave na výkon väzby, Ž., ktorou namietal porušenie svojich základných práv a slobôd zaručených v čl. 20 ods. 1 a v čl. 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1 T 185/02 z 26. septembra 2002, ako aj uznesením Krajského súdu v Žiline v predmetnej trestnej veci, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. decembra 2002 doručená sťažnosť J. M., bytom Ž., toho času v Ústave na výkon väzby, Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv a slobôd zaručených v čl. 20 ods. 1 a v čl. 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1 T 185/02 z 26. septembra 2002, ako aj bližšie neoznačeným uznesením Krajského súdu v Žiline, ktorým rozhodol o sťažnosti sťažovateľa proti

uvedenému rozhodnutiu Okresného súdu v Žiline. Sťažovateľ žiadal o preskúmanie svojej sťažnosti a zákonnosti vyššie spomínaných rozhodnutí.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v sťažnosti nezdôvodnil, v čom spočíva porušenie jeho základných práv a slobôd (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Sťažnosť ďalej neobsahovala ani návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03). K sťažnosti neboli pripojené žiadne dôkazy o tvrdeniach uvedených v podaní sťažovateľa (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd listom zo 17. decembra 2002 (doručeným podľa doručenky 23. decembra 2002) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 21 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil a doplnil dôkazy o tvrdeniach, ktoré v nej uvádza, ako aj splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval listom z 27. decembra 2002 doručeným ústavnému súdu 2. januára 2003, v ktorom požiadal o poskytnutie bezplatnej

právnej pomoci v konaní pred ústavným súdom a o predĺženie lehoty na odstránenie nedostatkov svojej sťažnosti. Ústavný súd ho následne listom z 13. januára 2003 (doručeným podľa doručienky 20. januára 2003) upozornil na predpoklady ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a opätovne ho vyzval, aby v lehote 14 dní odo dňa doručenia listu odstránil nedostatky svojej sťažnosti formulované vo výzve ústavného súdu zo 17. decembra 2002, pretože majú význam aj pri posúdení jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ však v súdom stanovenej lehote nedostatky sťažnosti neodstránil. Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek výzvam ústavného súdu zo 17. decembra 2002 a 13. januára 2003 nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa rozhodovanie o žiadosti sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom stalo bezpredmetným.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2003